

Ռաֆֆի

Երագ

Եւ գայլը գառին հետ պիտի բնակի, ու
ինձը ուլին հետ պիտի պառկի, և որքը ու
առոյգ առիձը, և պարարտ գուարակը, մէկ
տեղ պիտի արածեն և նրանց մէկ պատիկ
տղայ պիտի քշէ:

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵ

Ես քնած էի հանգիստ և անուշ,
Ինձ երևում էր հրաշալի աշխարհ,
Այնտեղ թռչունն երգում էր քնքուշ,
Այնտեղ լուսինը շողում էր պայծառ:

Այնտեղ ծաղկունքը խնկեին ամբոս,
Այնտեղ ծառն յուր չէր թափում տերև,
Եվ բյուրեղի պես կամարվեր ջրհոս,
Անուշ ջերմությամբ փայլում էր արև:

Ամեն ինչ այնտեղ խոսում էր անկեղծ
Բարեկամական սեր, եղբայրություն,
Եվ մշտագարուն կյանքով անեղծ
Գեղափայլում էր անմահ բնություն:

Այնտեղ մահառիթ սուր և հրացան՝
Փշրելով՝ շինեին խոփեր արորի,

Եվ չըկար գինվոր, այլ յուր վարուցան
Գործում էր ազատ մշակն արի:

Խաղում էր գառը գայլի հետ անվախ,
Մերտ եղբայրության ուխտելով դաշը,
Եվ միամիտ ցույն՝ աներկյուղ, ուրա՛խ
Լիզեր ամենի առյուծի բաշը:

Եվ բազեի մոտ անհոգ ճնճուղիկ
Յուր ուրախալի երգում էր երգը,
Նա չէր վնասում մրգաբեր ծաղիկ,
Ոչ երկրագործի ցորենի բերքը:

Այնտեղ գինվորի գուժկան մուգիկան
Վառողի ծխում մահ չէր պատճառում,
Այլ սրբանվեր սաղմոս, շարական
Խնկվում էր անուշ՝ աստծո տաճարում:

Եվ ժողովուրդը բնավ չէր կրում
Գառն հոգսերի ցավալի շղթան.
Հայրենի հողում՝ հունձքի և կալի
Էին պարապված, վարեին գութան:

Հրաշալի՛ աշխարհ... Հինավուրց ԳուշակՅ
Մարդկային կյանքին ձևեց այդ տարագ,
Բայց ես զարթեցա ին քնեն անուշակ,
Ափսո՛ս, որ տեսածս՝ էր մի լոկ երագ...